

Scénář k příběhu paní Boženy Skálové

Scénář k příběhu paní Boženy Skálové Božena Skálová se narodila 1. července roku 1930.

„Já jsem měla čtyři sourozence. Jsem z pěti dětí. Čtyři sestry, pátej kluk. Já jsem se narodila jsem jako čtvrtá holka a jak maminka říkala, tatínek měl takovej vztek, že se na mě tři dny nepodíval. Ale pak za půl druhého roku se narodil bratr, no.“

V šesti letech se skamarádila s židovskou dívkou Evou Freyovou, kterou ráda navštěvovala. Od roku 1941 ale Eva nesměla chodit do školy a taky musela nosit žlutou hvězdu. I v této době však paní Skálová svoji kamarádku navštěvovala. Její maminka jí prý říkala: „Chodila jsi k ní domů dřív, tak za ní běž i teď, když se jí každý straní.“

„Jenže to bylo zatemněno, všude tma tmoucí. I Baterky musely bejt zatemněný, přes baterku musel být takový modrý papír a oni tam nahoře měli starý schody – hrozně vrzaly. Ted' tma tmoucí, já jsem se tak strašně bála, než jsem tam došla a zpátky taky...“

„V roce 1942 je odváželi do toho Terezína. Její tatínek tam ve 44. roce zemřel na tyfus.“

Eva s maminkou nakonec skončily v Osvětimi, odkud putovaly do jednoho z pobočných táborů Mauthausenu. Měly ale štěstí, obě válku přežily. Po válce se tak obě kamarádky znovu setkaly a jejich přátelství jim vydrželo celý život.

Po roce 1948 paní Skálové emigroval bratr do Austrálie. Říká, že ho k tomu přemluvili kamarádi ze školy. Tatínka kvůli tomu vyhodili z práce, problémy měla i paní Skálová, která na bratrovu emigraci vzpomíná takto:

„To našla maminka za dveřma nějaký papír, omlouval se (bratr, pozn. aut.). Tatínek do tří dnů zbělel, že mu úplně zbělely vlasy, měl to strašně těžký.“

V roce 1986 pak do emigrace odešel také syn paní Skálové - Petr. Ten zůstal ve Spojených státech amerických.

Dnešní mladé generaci paní Skálová vzkazuje:

„Aby se neštíteli práce. Aby pracovali a aby pracovali poctivě, protože to je jejich, vlastně, život, že jo?“